

Kringmateriaal week 20 en 21

Verbonden

Verlangen/Verlaten/Verbonden

Dit is de laatste editie kringmateriaal vanuit het boek Hooglied. Afgelopen preken en kringavonden hebben jullie doorgesproken over de thema's 'verlangen' en 'verlaten'. Vandaag het derde en laatste thema 'verbonden' vanuit het slothoofdstuk 8 van Hooglied.

In de verzen 6b en 7 vinden we het theologische hoogtepunt van het boek én tevens het antwoord op de drievoudige waarschuwing die we in het boek tegenkomen aan de 'meisjes van Jeruzalem' om de liefde niet te wekken 'voordat zij het wil'. In Hoogl. 8:6b en 7 staat:

*Sterk als de dood is de liefde,
beklemmend als het dodenrijk de hartstocht.
De liefde is een vlamvend vuur,
een vuurgloed van de HEER.
Zeeën kunnen haar niet doven,
rivieren spoelen haar niet weg.*

Een krachtig vers wat probeert uit te drukken hoe oncontroleerbaar de liefde is. Ze is een vuur die niet te blussen is. Normaal gesproken wint water van vuur, maar liefde is geen gewoon vuur: het is een vuurgloed van Yahweh. God is de bron van de enorme kracht die liefde is en die in Christus haar weg vindt in de wereld, richting mensen en tussen mensen. (Joh. 3:16)

'Sterk als de dood is de liefde, beklemmend als het dodenrijk de hartstocht.' Welke overeenkomsten zie je tussen de liefde en de dood?

Als liefde een niet te stoppen kracht is, dan kun je die niet controleren. Wat dan overblijft is inbedden. Ik moest daarbij denken aan de manier waarop we rivieren inbedden: zorgen voor een veilige ruimte waar de rivier in kan stromen door middel van dijken, uiterwaarden enz. Een bedding die door de seizoenen heen de rivier de ruimte geeft. Ruimte die ze nodig heeft zonder daarbij schadelijk te worden voor de mensen die leven van (en bij) de rivier. De bedding die liefde nodig heeft is verbondenheid. Verbondenheid op verschillende lagen: verbondenheid met je naasten, verbondenheid met jezelf en verbondenheid met God. Deze lagen vormen samen de bedding waarbinnen de liefde kan stromen.

*Was jij maar mijn broertje,
gezoogd aan mijn moeders borst.
Als ik je dan vond, daarbuiten,
dan kuste ik jou,
en niemand zou me verachten. (Hoogl. 8:1)*

In de cultuur van de oudheid (en op veel plekken in het Middenoosten tot op de dag van vandaag) valt de seksualiteit van de vrouw onder de verantwoordelijkheid van de man. In eerste instantie van de vader, maar ook van de broers en later van de echtgenoot. Vers 1 is een reactie op de onmogelijkheid om samen met haar geliefde te zijn. Blijkbaar is het nog te vroeg. Als ze nu haar geliefde zou kussen, zou ze veracht worden. Dus zegt ze: 'was je maar mijn broertje', dan kon ik gewoon bij je zijn.

Onze cultuur is veel meer geïndividualiseerd: relaties zijn vooral een zaak van degenen die het aangaan. Maar toch kan niemand ontkennen dat de steun en acceptatie van de omgeving van belang is in een relatie. En dat het oordeel van dierbaren over je liefdesrelatie van grote invloed kan zijn op de relatie.

Zijn er ervaringen in je leven waarin de steun van naasten belangrijk (of misschien wel cruciaal) was in je dierbare relaties of huwelijk?

Naast de laag van verbondenheid met je naasten, draagt de laag van verbondenheid met jezelf ook bij aan een veilige bedding waarbinnen de liefde kan stromen. In Hoogl. 8:8 zien we een dialoog tussen de broers die de verantwoordelijkheid dragen voor de eer van hun zusje:

*Wij hebben een zusje,
borsten heeft ze nog niet.
Wat doen we met ons zusje
als de mensen over haar gaan spreken?
Was zij een muur,
dan bouwden wij er zilveren kantelen op.
Was zij een deur,
dan sloten wij die met een balk van cederhout.*

Feitelijk zeggen ze hier: ons zusje is nog jong (borsten heeft ze nog niet), maar de tijd gaat komen dat hier kandidaten voor de deur staan. Wat doen we dan? Hierop verwoorden ze twee plannen: Plan A: als ze een muur is (dwz: 'zuinig' op zichzelf, duidelijke grenzen), dan eren we haar (zilveren kantelen) Plan B: als ze een deur is (dwz: toegankelijk, minder duidelijke grenzen), dan grijpen we in. De vrouw reageert hierop:

*Ik ben een muur,
mijn borsten zijn als torens.
Zo ben ik in zijn ogen als een stad
die vrede biedt. (Hoogl. 8:10)*

In haar antwoord zegt de vrouw drie dingen: 1. Ik heb duidelijke grenzen (ik ben een muur). 2. Ik ben volwassen (mijn borsten zijn als torens) en 3. Ik ben een veilige haven voor de ander (ik ben als een stad die vrede biedt).

Deze vrouw is volwassen en in staat om aan te geven wat ze wel of niet wil. Ze is iemand die een veilige haven kan zijn voor de ander. Dat wil zeggen dat ze ruimte heeft om er voor de ander te zijn.

(Mooi om te zien hoe zij zichzelf in Hoogl. 1:6 nog beschreef als een onbewaakte wijngaard. Maar hier als een 'muur' en een 'stad'. Ze heeft een ontwikkeling doorgemaakt!)

In hoeverre moet je volwassen zijn als mens om een duurzame relatie aan te kunnen gaan? Wanneer ben je 'een stad die vrede biedt'?

In de derde en laatste plaats heeft liefde een bedding nodig van verbondenheid met God. Dit wordt zichtbaar in de reflectie die een huwelijk vormt van de liefde tussen God en mensen en vice-versa.

<i>Draag mij als een zegel op je hart, als een zegel op je arm. (Hoogl. 8:6)</i>	<i>Vertrouw op de Heer met heel je hart (...) denk aan Hem bij alles wat je doet. (Spr. 3:5-6)</i>
--	--

De dienst aan God wordt zichtbaar in de dienst aan de ander. Een zegel hangt in de oudheid samen met eigenaarschap. De vrouw wil het eerste recht hebben op het hart en daden van de man.

Voorafgaand aan dat genoemde verlangen een zegel te zijn, zien de meisjes van Jeruzalem beiden samen uit de woestijn komen:

'Wie is zij, die daar komt uit de woestijn, leunend op de arm van haar lief?' (Hoogl. 8:5)

Vanuit de plaats van verlatenheid hebben ze elkaar gevonden en nu komen ze tevoorschijn.

In hoeverre vallen de drie verschillende lagen van verbondenheid (naasten, jezelf en God) voor jou samen met de manier waarop we in onze cultuur het huwelijk hebben vormgegeven?

In hoeverre ervaar zijn deze lagen van verbondenheid van belang voor je relatie met God?

Gebedspunten week 20 en 21

Het is als kring goed om samen te bidden. Daarom voeg ik ook gebedspunten toe ter ondersteuning. Deze gebedspunten komen voort uit de onderwerpen in het kringmateriaal en elke editie noem ik twee missie-initiatieven van 'BGA missie wereldwijd' waarvoor gebeden kan worden. Van harte aanbevolen!

- Dank voor God als de bron van liefde, voor de liefde die Hij voor ons heeft gehad in de gave van Zijn Zoon.
- Dank voor de mensen in ons leven die we mogen liefhebben en die ons liefhebben.
- Bid voor herstel en groei in de relatie met onze naasten, met onszelf en met God
- Bid dat we God mogen vertrouwen met heel ons hart en in alles wat we doen
- Recente 'lief en leed' updates...?
- BGA missie: **Basics for kids foundation** Basics for Kids Foundation (BKF) heeft ten doel om kinderen uit straatarme christelijke gezinnen in Pakistan in staat te stellen om christelijk onderwijs te volgen. Het motto van BKF is: 'Armoede bestrijden met onderwijs'. Dank voor alle gemotiveerde leerkrachten. Bid voor wijsheid voor de nieuwe bestuursleden.
- BGA missie: **Buurtkerk Soesterkwartier** De Buurtkerk Soesterkwartier is er van en voor mensen uit de Amersfoortse wijk het Soesterkwartier. Het is een open familie, waar mensen met vallen en opstaan leren over Gods liefde en waar ieder waardevol is. Dank voor groeiend vertrouwen in de relaties in de wijk en voor onderlinge liefde. Bid voor wijsheid in het omgaan met mensen in heel verschillende omstandigheden.

Via de 'groepen' op onze website/app kun je je abonneren op de 'BGA tot zegen wereldwijd' groep waar updates en gebedspunten van de missionaire initiatieven bijgehouden worden.

Peter Kruijt

peterk@baptisten-amersfoort.nl